

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta
Ta Ellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Rothomagi, 1668

Deinde postquam dixit [Origenes] se volumina quatuor in pauca Euangelii
verba absoluisse, adjungit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

E K T O R

π. Χ. 7^ο Πέμπτης τέμενος εἰς* τὸν κατισθίαν.

Eis δος απερίμων.

E QVINTO TOMO

In Iohannis Euangelium.

In Praefatione.

Eodem interprete.

Ε Πει μὴ δύοκοι είναις οἱ πήρον αἱ λαζέσαις Α
πεστος ἡμάς ἔργον τῷ τὸν θεόν ἐργάσιον
καὶ, ότι πάντας τὰ πολλά σοι δοθεῖται καὶ ταῦ
ταρές σὲ καθηκοντι ἀγαῖοις, ἵνα σκληροὺς τὸν
πάντας, καὶ ταξιδιώτος πόνοντα θεόν τὸν
ἔπι τὸ γράφειν Εἰς τὰ θεῖα ἐισπιν θειάδεω-
ντας κινδυνον, σπουδαρχόστατην αἱ ἐμματαὶ
ὑπὸ τῆς γραψίας πραγμάτευμά τοι πολλὰ πολὺν
βιβλίον· φυτὸν γόνον τοῦ σκληροπατηρὸς σπερμάτι-
νος μου φύρασαν τὴν ποιησαν βιβλία πολλά· οὐκο-
ντι περιπούσας, καὶ μάρτυρι πολλήν κόπωσις έργος· Β
ημές γόνοι εἰ μὲν ἔχει τοιοῦ πτνα κακριμαρμόν καὶ
ἢ τὸ ήμιν ἀποτρόπον λέξις η πατροφύριν απίκετο,
αποδεῖσκεν γαν τῶν ἐποπλῶν, μὴ φυροεῖσθαι
νοι ποιησαν βιβλία πολλά·

Εἶπε εἰπὼν ὡς εἰς ὁλίγα τῷ θαυματολόγῳ ρήτῳ
πάνταρες αὐτῷ διεκάθησαν τόμοι, ὅπερι.

Οὐσὸν δὲ ἐπὶ τῇ λέξῃ δύο σημαίνεται τὸ γέ.
ψὲ μὲν φύλαξεν τῷ ποιῶντι βιβλία πολλά, ἐν
μὴν ὅτι δὲ δεῖ κεκριθεῖ βιβλία πολλά, ἐπεγε
δὲ ὅτι εἰ δέσμων βιβλία πολλά; ταῦτα εἰ
μή διαφέρουν, πόθις δὲ δύνανται. εἰ δὲ δι-
δούνται, διὰ τοὺς διαφέρουσας πάλιν ἔχεται-
το. Καὶ δι-
φέρειν * δέσμων μαρτυρίνει μή δέντις ποιεῖ βι-
βλία πλείων· ἀνώμαλον δὲ τοῦτο διεγέ-
μενον παρεπειθαίκος ιταίμονος, θετησίνει σοι αὖ
παρολίγον διέρπει. οὐ κατεπιθάσας διαφέ-
ρειν, εἰ τὸ μετέ τοις ἀγάπου πολλὰν βιβλίων
συντάξεων ἐργάζειν, παύσαντα τοῦτο δὲ
λέγει τὸ κατὰ τὸν σωτῆρας αἱ ἐπιτομαία
πορείας διαλήσεις ἡ παραπομπή
φυσικούμενά σοι. τοῦτο τοῦ πληθὺς τῶν
τοῖς λέξεως τοῦτο δὲ εἴπει δὴ οὗτος ξωκερό-
στας. Διὸ ἐπει * τοῖς χρυσίων διαπειθεῖσις δέ
ἐξεπειθεῖ, μη παρεπειτας ἴωτα καταστέ-
ραντος διενοκτεῖα, εἰ τὸ φύλακα τῶν λέξιν
ἐξεληφθεῖν, οὐχ ἡπομένω, μη τὸν Φαιρο-
μάρτιον μοι ταῦτα ἴμεντα διεπολεμάναι, η γε-

Quoniam non contentus id absen-
tis mei causa tibi operis sumptuose,
ut mihi secundum Deum monitor essem
& laboris exactor, postulas etiam ut pro
meo in te officio, multa elaborem: ego
laborem fugiens & eo periculo circum-
fessus quod a Deo impendet iis, qui ad
scribendum in divinas literas fese contulerunt,
Scripturæ patrocinio tueri me
possim multos libros scribere recusans.
Sic enim in Ecclesiaste Solomon: *Fili mi,* Eccles. 12.12.
cave ut multos libros conscribas: non est finis, & multa meditatio carnis desfatigatio est.
Nos enim, nati sensu abstrusum, & no-
bis adhuc obscurredum proposita illa Solo-
monis habet sententia, praeceptum id
penitus perfugimus, qui non cavimus
ne multos libros conficeremus.

D:inde postquam dixit [Origenes] se voluntaria quatuor in pauca Euangelii verba absoluisse , adjungit.

Quantum enim ex ipsa dictione conciceret, duo significantur his verbis: *Fili mi, cave multos libros conficias*: primum quidem, non esse habendos multos libros, alterum, non esse multos componendos: & nisi primum, plane secundum, si vero secundum, non primum omnino, praterquam quod utrinque doceri videatur non esse complures libros conficiendos. Poteram autem ad id quod nobis sub acie sermonis venit, adhærescens, ad te Scriptura dictum excusationis loco mittere, & confirmata re ex Deo quod neque sancti multorum librorum compositioni studuerint, definire deinceps subjungere commentarios juxta foedus inter nos initum ad te transmittendos; & tu fortasse illo dicto Scripturae commotus id mibi in posterum concessisses: sed quoniam Scriptura cum recta mente & conscientia excutienda sunt, nec temere gaudendum quasi eas intelligilas ex eo quod nudam dictiōnem percepis, rem non prolatō, nec, quae mibi viderunt suffragari, defensionem af-

fero, qua uti contra me possis, si praeter pacatum aliquid fecero. Ac primum quidem, quando dictis illis historia consentire videtur, cum nemo sanctorum plures commentarios ediderit, nec multis libris sensa sua exposuerit, de hoc disputandum est. Qui vero reprehendet quod ad plura scribenda me accingam, Mosem talem ac tantum virum, quinque folios libros reliquissime dicit.

A στοι αὐτὴν ἐμοὶ, εἰ πολὺ τὰς συνθήκας ποιησαμένης· ύπερ τοῦ θερινοῦ γε ἐπειδὴν τῇ λέξῃ σωματορθοῖ τὸ ισούτα, θεοὺς τὴν ἀγίαν ἐκδιδωτῆς σωτηρίης πλείονας, ύπερ πολλαῖς βίβλοις τὸν νοῦν αὐτὸν ἐκπομπής, ταῖς τότε λέξεσσι· οὐ γέγονατ μη εἰς σωτηρίαν πλέονας ἐργαζόμενον τὸν τελικοφόρον αγώνα φορέα πέντε μόνας βίβλους κατατελεσθεῖσαν·

EX EODEM TOMO QVINTO
COMMENTARIORVM
IN IOHANNEM.

Interprete HENRICO VALESIO.

IS vero quem Deus idoneum reddidit, B qui Novi Testamenti minister esset, non litera, & verbis tenus; sed Spiritus ipsius; Paulus scilicet, qui ab Hierosolymis & finitimiis locis usque ad Illyricum Euangelium adimplavit, non omnibus Ecclesiis, quas docuerat, scriptis sed & iis quibus scriptis, paucas admodum lineas exaravit. Petrus autem cui tanquam fundamento superstructa est Ecclesia Christi, adversus quam nec ipse inferorum porta prævalitatem sunt, unam dumtaxat omnium consensu receptam reliquit Epistolam. Concedamus vero & secundam ejus esse: de hac enim ambigitur. Iam vero quid dicendum & de eo, qui in finu Christi recubuit, Ioanne? Qui quidem vnum reliquit Euangelium, tametsi fateatur tot se libros scribere potuisse, quot nec orbis ipse terrarum posset continere. Scriptis præter Reuelationem; Iesus silere, nec septem tonitruum voces prescribere. Scriptis etiam Epistolam admodum brevem. Sed concedamus si placet, & secundam, & tertiam ab illo scriptas esse; neque enim has genuinas illius esse omnes consentiunt. Ambæ tamen vix centum versus continent.

Deinde Prophetis & Apostolis enumeratis,
quorum singuli pauca, sed neque pauca
conscrifserunt, addit postea
[Origenes.]

Εἶτα ἀποθιμοσιῶν παρεργάται τῷ
ἀποστόλῳ, ὀλίγα ἔκαστον, ἡ Γέρε
ἐλίᾳ γράψασθε, ἵππα
μὲν Γέρε.

Interprete IOHANNE TARINO.

Hæro deinde ac caligantibus oculis vertigine astuo, ne tibi obtemperans non obedierim Deo, neque sanctos sim imitatus, nisi jam propter vehementiam

Ιλιγάν μοι ἐπέρχεται συποδινόν, μή
αὖτε πεντερχόν τοι οὐκ ἐπειδέρχοντα θεῷ, μὴ
τοῖς ἄγιοις ἐμμηνομένοις· εἰ μὴ σφραγόμενοί